



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

9. Leonibus in pœnam & gloriam hominis, vti Deum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

ciues ipsos truculenta scœuitia conuersi, tantam inermium stragem edidère, dum obuios quosque adoriuntur, sternunt, atque dilacerant, ut spectaculum illud fuerit vel ipsis hostibus miserandum. Hæc iudicia Dei sunt machinas in ipsos authores vertetis. Sed in sacris exempla non desunt.

IX.

Sap. 16. 9.

Clarissimum est, quod supra de Ægyptijs attuli: illos enim locustarum & muscarum occiderunt morsus, & non est inuenta san-
tas anima illorum: quia digni erant ab huiusmodi exterminari. Filii
autem tuos (ô Deus) nec draconum venenatorum vicerunt dentes.

Dan. 7.

Atque ut in leonibus quoque id appareret, nonne Daniel, in la-
cu leonum, lapide & annulis regis ac optimatum, tota nocte
clausus fuit, & nulla læsio inuenta est in eo? jubente autem rege, ab-
ducti sunt viri illi, qui accusauerant Danielem, & in lacum leonum
missi sunt; ipsi, & filij, & uxores eorum: & non peruenerunt usque ad
panimentum lacu, donec arripere eos leones, & omnia ossa eorum
comminuerunt? Ex quo facto perspicitur, leones, qui Danieli
pepercerunt, fuisse famelicos, fuisse liberos, nullo pallio obvela-
tos, nulla consuetudine cicuratos, nullis beneficijs delinctorum,
nullis blanditijs permulso, sed diuinæ potentie miraculo cohibi-
tos, ne in Prophetam irruerent. Vnde ipse ait: Deus meus misit
Angelum suum, & conclusit ora leonum, & non nocuerunt mihi,
etiam si leones è lacu non amouerentur, etiam si oculi eorum non
fascinarentur; etiam si altissimo somno non sopirentur, Angelus
à Deo missus satis fortis fuit, ut os illis obstrueret, ut vngues co-
hiberet, ut famem suspenderet, ut feritatem mitigaret. Quomodo
autem diuinæ providentiæ leones à Daniele cohibiti sunt,
ita & sunt in impios calumniatores incitati, ut, mutatâ phanta-
sia, illis Danielis æmuli, interiore sensu, representarentur vel
tanquam ipsis contrarij, & à quibus lædi possent; vel tanquam
esca conueniens & pertinens ad Pastum. Eodem igitur loco, atque
per easdem belluas, mundi Moderator demonstravit, bestijs se
uti ad hominum vel defendendam innocentiam, vel plectendam
impietatem. Quod si autem etiam permittit Sanctos, & sibi char-
rissimos, in theatris, tyrannorum imperio, à belluis lacerari; &
sicut Antiochenum illum Ignatium, à leonibus occidi, maximo
illos beneficio honorat, Tamen enim, etiam per illos, posset
obstruere

vide Aristot.
lib. 9. de hist.
anim. c. 44.

lib. 9. de hist.
anim. c. 44.

lib. 9. de hist.
anim. c. 44.

obtinere ora leonum, affectè nihilominus, & peculiari amore, eos bestijs sinit obijci, vt de atrociore pralio clariorem obtineant victoriam, & maiores triumphos mereantur. Non infert injuriam, qui offert meliora. Panis Christi sunt, qui, Christi causa, moluntur dentibus bestiarum. Deniq; sic in martyres euadunt, quo maius, in terris, nihil possunt adipisci, & quod ipsi flagrantissimis votis desiderauerunt.

Illud hic iteratò mihi dicendum est, retinuisse quidem hominem, etià post patratum ab Adamo delictum, in omnes bestias dominium, non tamen ita plenum ac absolutum, vt priùs, & cum discrimine bestiarum. Estrenim capere, occidere, & in victum, aut vestitum, aut pharmacum, aliùmque in finem, omnes potest; non potest tamen omnes perinde domare, ita vt, quemadmodum vellet, cicurentur, & ad nutum illi famulentur; & penitus molestiam non creent. Excederet hæc felicitas miseriam exulantis. Qua de causa, ait Hugo Victorinus: *Dominari quidem debuit homo omnibus animantibus, sed per peccatum amisit dominium, & in maximis, & in minimis. Retinuit tamen dominatum in medijs.* Perfectiorem scilicet. Nam equos, & asinos, & boues, & oues, & capras, itemque aues domesticas, & subsidiaria iumenta satis habet in potestate; maiora his animalia difficiliùs adigit ad parendum; minima minimè. Nam quis vnquam, vsque ad molestiam, alioqui familiares muscas cicures vel fecit, vel vidit? *Nullum animal*, inquit Plinius, *minùs docile, quàm musca, existimatur, minorisue intellectus.* Annue, abige centies, centies redeunt: vel ferenda sunt, vel ferenda. Culices doma, si potes. Interdiu indignanti aculeum profundè infigunt: noctu auribus obstrepunt, buccinàdo, & dormire vetant. Iube eos tacere, si potes; vel aculeum condere in vaginam, si tanta tibi est autoritas. Ad viliora veniamus. Pediculis impera, ne te mordeant. Quàm diu viuunt, tam diu corpus tuum est illorum pratum. Ibi pabula carpunt, quo neque Apollo Admeti boues adigere ausus fuisset. Ius hoc illis hæreditarium est. Ibi natalè solum. Dente illuc redeunt, vnde corpore toto prodierunt. Quod si de pulcibus sit loquendum, totæ possent Iliades recitari. Nam licet ars illis catenas guderit, & retia, quibus capiantur, fabricarit, Vulcanijs illis

X.

Hugo annot.
in Genes.

Plin, lib. 17.
c. 6. nat. hist.

Cc

subti.